

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Անվերջ մաքառումն

Հո՛գ չէ. թե նորից կյանքդ չարաչար
Մեզ խաբեց, եղբա՛յր... Եվ այսօր մեր շուրջ
Նորից տիրել է սրբտամաշ խավար,
Չե՛ն շողում էլ մեզ ո՛չ հույս, ո՛չ անուրջ...

Եվ խավար հեռուն աչքներըս հատած,
Անսեղան հյուր ենք կյանքի խրնջույքում.
Մեր գարունն անվա՛րդ, մեր լույսը մարա՛ծ,
Թույն է ծովացել մեր տանջված կրթժքում...

Մենք օրորոցից ուսանք մաքառել,
Կրովի մեջ անցավ բովանդակ մեր կյանք,
Կրովե՛նք աննահանջ, քանի չենք մեռել
Կրովում է կ՛ մահ, կրովում կ՛ փրկանք...